

Efter at Udvalget med enkelte uvæsentlige Ændringer havde vedtaget Konventionsudkastet i den af Arbejdsbureauet forelagte Skikkelse, kom Udkastet til Behandling i et Plenarmøde, hvor det efter en kortvarig Diskussion vedtoges uændret med 80 Stemmer (deriblandt de danske Regeringsrepræsentanters) mod 9.

Konventionsudkastets Tekst findes aftrykt nedenfor som Bilag 4.

V. Ferie med Hyre for Søfolk.

Dette Spørgsmaal var til første Behandling paa det forberedende tekniske Søfartsmøde i 1935, der i sin Rapport om dette Emne opstillede en Række Punkter, angaaende hvilke Arbejdsbureauet senere indhentede de forskellige Regeringers Bemærkninger. Paa Basis af disse Besvarelser havde Arbejdsbureauet derefter udarbejdet et Konventionsudkast, der lagdes til Grund for det nedsatte Udvalgs Forhandlinger.

Under Udvalgets Gennemgang af Udkastets Artikler diskuteredes talrige Ændringsforslag, hvoraf enkelte skal omtales nærmere i det følgende.

Et af Udvalgets Arbejdsgivergruppe fremsat Forslag om at undtage Skibsførere fra Konventionens Omraade blev forkastet saavel af Udvalget som af Plenarmødet, hvor Spørgsmaalet senere paany rejstes. Ligeledes forkastedes med stort Flertal et af den japanske Regeringsrepræsentant stillet Forslag om at undtage den menige Besætning fra Konventionens Omraade.

Ifølge Bureauets Forslag skulde Konventionen alene finde Anvendelse paa Mandskab om Bord i mekanisk fremdrevne Skibe. Paa Forslag af den franske Regeringsrepræsentant vedtog Udvalget at stryge Ordene »mekanisk fremdrevne«, saaledes at Konventionen ogsaa kom til at omfatte Besætninger om Bord i Sejlskibe, og dette Standpunkt godkendtes af Plenarforsamlingen, der forkastede et af den finske Regeringsrepræsentant fremsat Forslag om paany at undtage Sejlskibe fra Konventionens Anvendelsesomraade.

Særlige Vanskeligheder voldte Spørgsmaalet om Feriens Længde samt om Længden af den Tjenesteperiode, der skal være forløbet, forinden Sømanden har Krav paa Ferie.

Bureauets Forslag gik ud paa, at der efter ét Aars Tjeneste hos samme Reder skulde gives en Ferie af 6 Arbejdsdage til det underordnede Mandskab og 12 Arbejdsdage til Førere og Skibsofficerer.

Forskellige Ændringsforslag gik ud paa at fastsætte en længere Ferie end foreslaaet af Bureauet. Videstgaaende var et af Udvalgets Arbejdergruppe stillet Forslag om at fastsætte det underordnede Mandskabs Ferie til en halv Arbejdsdag for hver 15 Dages Tjeneste, og Skibsofficerernes Ferie til 2½ Arbejdsdag for hver 30 Dages Tjeneste.

Dette Forslag vedtoges først af Udvalget med 39 Stemmer mod 37, men da det var aabenbart, at der ikke vilde kunne opnaas kvalificeret Flertal for en saadan Bestemmelse i Plenarforsamlingen, vedtog Udvalget, efter at Spørgsmaalet var blevet behandlet i et Underudvalg, en Tekst, hvorefter Ferien for det menige Mandskab fastsættes til 9 Arbejdsdage og for Skibsofficerer til 12 Arbejdsdage. For at have Krav paa Ferie maa den paagældende have gjort uafbrudt Tjeneste i samme Rederifirma i ét Aar.

Konventionsudkastet kom derefter til Behandling i Konferencens Plenarforsamling, der med enkelte Ændringer vedtog den af Udvalget indstillede Tekst med 60 Stemmer (deriblandt de danske Regerings-, Arbejdsgiver- og Arbejderrepræsentanters) mod 15.

Konventionsudkastets Tekst findes aftrykt nedenfor som Bilag 5.

Arbejdsbureauets Blaabog indeholdt endvidere Forslag til en Rekommandation vedrørende Feriespørgsmaalet. Enkelte af Rekommandationens Bestemmelser blev under Udvalgets Behandling af Konventionsudkastet optaget i dette, og under Hensyn hertil besluttede Udvalget ikke at tage den resterende Del af Rekommandationen i Betragtning.